

Na Stadionu Stanka Mlakarja v Kranju je bila v ponedeljek popoldne prireditev v počastitev dneva organov javne varnosti. Več s prireditve na zadnji strani. — Foto: F. Perdan

Leto XXVII. Številka 35

Ustanovitelji: obč. konference SZDL
Jesenice, Kranj, Radovljica, Šk. Loka
in Tržič — Izdaja CP Gorenjski tisk
Kranj. Glavni urednik Anton Miklavčič
— Odgovorni urednik Albin Učakar

GLAS

Kranj, sreda, 8. 5. 1974

Cena: 1 dinar

List izhaja od oktobra 1947 kot tednik.
Od 1. januarja 1958 kot poltednik.
Od 1. januarja 1960 trikrat tedensko.
Od 1. januarja 1964 kot poltednik,
in sicer ob sredah in sobotah

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA ZA GORENJSKO

Prejšnji torek malo pred dvanajsto je predsednik Tito prispel na brniško letališče, kjer so ga pozdravili najvišji predstavniki republike Slovenije in kranjske občine. (Poročilo z obiska objavljamo na 2. strani)

1. maja je Tito z gosti obiskal Mojstrano. Na sliki: Po prihodu ga je med drugimi pozdravil direktor hotela Triglav Ivan Simič

Tito v Sloveniji

Po kosilu so gostje posedeli na vrtu

Nazadnje so gostje pri kuharju Jovotu poskusili še pečeno jagnje
Vse slike F. Perdan

V krajšem kulturnem programu so nastopili domača folklorna skupina Jaka Rabič in oktet iz Žirovnice. Zadovoljen predsednik je rekel, da je včasih tudi sam zaplesal tak šotiš.

Naročnik:

XXIV. MEDNARODNI GORENJSKI SEJEM OD 9. DO 19. AVGUSTA

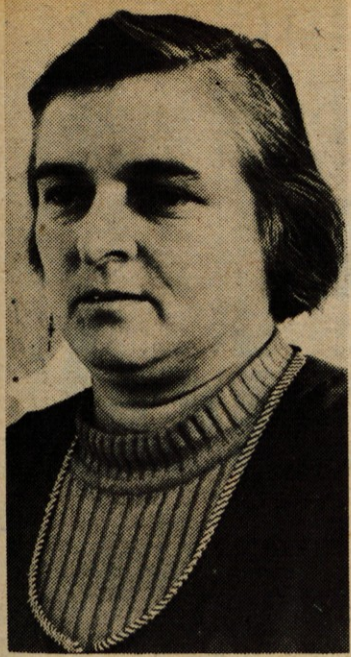

Po krajih ob nekdanji meji

Kraji na meji med škofjeloško in idrijsko občino — Idealni smučarski tereni na Mrzlem vrhu — Premalo posluha za kmečki turizem — Dobre cestne povezave z dolino

Anica Eniko

zemlji, po strehi poraščena s travo in mahom, je gotovo svojevrstna zanimivost.

»Leta 1935 je bila zgrajena,« so mi povedali domačini. »Tu poleg je potekala meja in Italijanom je rabila za utrdbo!«

Potem sem se spustil v klepet z oskrbnico Anico Eniko. »Skoraj trideset let sem že tu,« je dejala. »Planinsko postojanko smo odprli pred četrto stoletje. Oskrbovalo jo je planinsko društvo Idrija. Pred štirimi leti smo jo vzeli v zasebno last! Odprta je od začetka aprila do začetka novembra, no, pa tudi v ostalih mesecih nalključnim prišlekom ne odrečemo gostoljubja, saj stalno stanujemo tu. Pri nas je žig slovenske planinske transverzale, loške planinske poti ter kurirske poti. Poleti ob nedeljah je stalno polno gostov. Manjkajo nam še prenočišča. Slišati pa je, da se nekateri kmetje tu okrog že zanimajo za ureditev turističnih sob!«

Mrzli vrh, ki šteje nekaj več kot dvajset hiš, je razpotegnjen po dolgem grebenu skoraj od Zirov proti dolini Idrije! Z njega vodijo prometne žile proti Sovodnju, Cerknem, Idriji in Žirem. Seveda to velja za poletje, ko je kopno. Pozimi pa je drugače. Ceste je potrebno pluziti, kar pa ni niti malo enostavno. Nobeno zimo ne pade manj kot meter snega, velikokrat pa ga nanese tudi po debele tri metre. Ampak zdaj, ko se je vas modernizirala, ko je skoraj pri vsaki hiši traktor, se vsakokrat zberejo domačini in s skupnimi močmi utrejo pot v dolino. Kaj bi bilo sicer? Niti pomoči ne bi mogli poklicati, saj vas nima telefona!

Da so na mrzlovrških strminah idealni smučarski tereni, ni nobena skrivnost. Celotne turistične agencije so se že zanimale za ureditev zimsko športnega centra! A od besed do dejanj je, kot kaže, še dolga pot!

»Najbližje trgovino imamo v Ledinah, prav tako šolo,« je nadaljevala s pripovedovanjem oskrbnica na Sivki. »Dvajset minut hitre hoje je do tja. Mož se z mopedom vozi v službo v Idrijo. Enajst kilometrov je dol do rudnika. Trenutno nam je največja želja urediti stanovanje. Sicer pa nam je zdaj kar dobro. Otroci odraščajo! Sedem sem jih imela. Zaposleni so po tovarnah v Žireh in Spodnji Idriji, mnogi so že poročeni, le eden še hodi v osnovno šolo in eden v malo šolo!«

KMET POSLANEC

Zunaj je spet posijalo sonce in že skoraj stopilo sneg, ki ga je bilo malo prej nanoslo! Spustili smo se proti Sovodnju. Skoraj v trdi temi smo se dobre tri četrt ure kasneje znašli v dolini. Tu pa sem imel neverjetno srečo. Franc Kosmač, kmet z Mrzlega vrha, sicer pa poslanec v republiški skupščini, se je bil namreč

ravno takrat vrnil iz Ljubljane z enega zadnjih zasedanj v njegovi mandatni dobi. Za že prej načrtovani pogovor z njim torej ni bilo več prepreke.

»Pet let sem bil poslanec socialno zdravstvenega zbora republiške skupščine, poleg tega pa še podpredsednik skupnosti delavskega zavarovanja za ljubljansko regijo,« je dejal. »Kdaj sem se začel ubadati s politikom? Že med vojno! V Franciji, kjer sem bil takrat! No, bolj zares pa po vojni. Takrat, ko sem postal predsednik zadruga v Ledinah. Zdaj mislim, da bo dovolj. Zaradi zdravja ne morem več in tudi leta so tu. Petinšestdeset jih imam!«

— Kateri pa so najpomembnejši dosežki iz vašega poslanskega mandata? sem drezal dalje.

»Za kmete predvsem dve pomembni stvari! Združitev delavskega in kmečkega zavarovanja ter pokojnine za kmete. Položitev asfalta na cesto Trebija—Cerkno pa je ostalo še vedno odprto vprašanje. Veliko obljub je že bilo izrečenih in vse preveč se stvar odlaga. Mislim, da je zlasti škofjeloška občina za vse to pokazala premalo zanimanja. Kakšne možnosti bi imeli potem za

razvoj turizma. Samo, denimo, naša hiša. Stara je prek 500 let. Če bi dobili kredit, bi lahko uredili in oddajali tudi po osem postelj. In koliko je še podobnih primerov na tem koncu. Menim, da je idrijska občina — smo tik na meji med omenjeno in loško občino — za razvoj kmečkega turizma pokazala veliko premalo zanimanja! Škofjeloška ga je precej več!

Vodičarjeva domačija, kmetija Franca Kosmača, spada med »ta male« na tem koncu, pravi.

»Med sedmimi fanti in dekleti se je sin Marko odločil, da bo ostal na kmetiji. Končal je kmetijsko šolo v Novi Gorici. Prepričan sem, da mu nihče ne bi mogel dati take 'korajže' do kmetijstva kot mu jo je prav šola. Pa tudi sicer je zadnja leta za kmeta precej boljše. Precej si lahko obehamo od novega zakona o gozdovih. Popolna rešitev to sicer še ni, je pa le korak dalje!«

— Bi svojemu otroku svetovali, da gre po podobni poti kot vi? sem še vprašal.

»Ne! Zakaj? Veste, delaš za ljudi, dobiš pa presneto majhno priznanje!«

Besedilo in slike: J. Govekar

Italijanska utrdba ob nekdanji jugoslovansko-italijanski meji na Sivki. Danes so v njej urejena stanovanja in planinska postojanka.

MEJA JE KROJILA USODO

»Sem v kuhinjo pojdite,« nas je povabila prijazna oskrbnica Anica Eniko, »topleje vam bo!« Ubogali smo jo. Na toplem ob vročem štedilniku so že bile zbrane kmečke grče, gospodarji z domačij v bližnji okolici. Tudi fantje, ki so le malo prej kljub snegu in mrazu še nalagali drva na traktor ob cesti, ki pelje v vas, so prišli na toplotno, zraven pa seveda še na šilce domačega brinjevca ali kozarček vipavca! Dolgčas na Sivki ta dan res ni bilo. Za to je poskrbel Tone, Terzinc po domače, možak, vaški posebnež, ki menda v nekaj dneh prekrižari vse vasi daleč naokrog in kateremu, vsaj tako so mi dejali, domislic nikoli ne zmanjka. Kajpak gre verjeti, da so njegove pripovedi o »kontrabantu« — prav po tem področju je potekala meja — vedno zanimive. Domačini so mi nekajkrat pomežiknili, saj vedo, da Terzinc svoje pripovedi vedno malo popestri, začini, prikroji, spravi v še bolj zanimive okvire! Samo prikriti je treba in se zasmejati, ko možak pove, da je nekoč graničarju prestrelil uho in že nadaljuje s pripovedovanjem novih dogodivščin! Potem pa je beseda morala končno steči še o zgodovini »kaverne«, v kateri smo našli tisto popoldne zatočišče. Nekaj deset metrov dolga zgradba, skoraj v

Kvalitetno PIVO pivovarne LAŠKO

TUDI NAGRAJUJE

8 zamaškov s črkami

Z L A T O R O G

pošljite na naslov:

PIVOVARNA LAŠKO

Zbirke zamaškov pošiljajte posebej! Kolikor zbirk, toliko vaših srečk.

Čim več osmic, tem več uspeha pri žrebanju, ki bo:

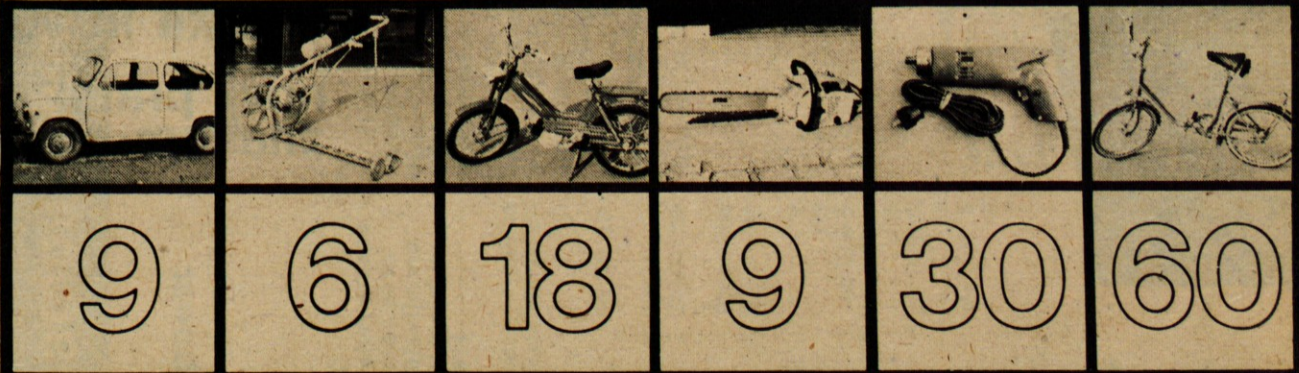
13. aprila v Mariboru

11. maja v Ptujju

29. junija v Celju

Nagrade:

Vsakočas trije avtomobili, tri motorne žage, dve kosilnici itd.

Uživajte pri zbiranju, ob pričakovanju nagrad in z laškim pivom ZLATOROG!

Na vsako vašo kuverto z osmimi zamaški - vaš naslov!

Učenci osnovnih šol razstavljajo

Jesenice — Člani likovne sekcije DOLIK pri DPD Svoboda Tone Čufar Jesenice so za sedmo razstavo v letošnjem letu pripravili likovna in tehnična dela učencev osnovnih šol na temo Železarna in železarstvo. Na razstavi sodelujejo učenci osnovnih šol jeseniške in radovljanske občine ter učenci posebne osnovne šole Jesenice. Razstavljena dela so zelo kvalitetna in zanimiva, hkrati pa na svojevrsten način ponazarjajo, kako si učenci, ki bodo morda po končani šoli postali železarji, predstavljajo železarno in delo v posameznih obratih. Omenimo naj še, da Železarna Jesenice vsako leto razpiše med osnovnimi šolami tekmovanje za najboljše likovne in tehnične izdelke. Letošnji najboljši izdelki so vsi razstavljeni, Železarna pa je najbolj prizadevne učence nagradila z lepimi nagradami. J. Rabič

Tri predstave jeseniškega gledališča Tone Čufar

V okviru kulturne akcije za 1974 in programa gledaliških gostovanj bo v petek, 10. maja, ob 19.30 jeseniško gledališče Tone Čufar uprizorilo v dvorani kina v Radovljici komedijo Ščuke pa ni. S tem delom se bodo jeseniški gledališčniki predstavili tudi v Zg. Gorjah v soboto, 11. maja, ob 19.30. V nedeljo, 26. maja, pa bodo gostovali v kulturnem domu v Podnartu. JR

Primorci prihajajo

Škofja Loka — V mesto pod Lubnikom prihajajo gostovat člani Primorskega dramskega gledališča Nova Gorica, ki bodo v petek, 10. maja, ob 16. in 19.30 Ločanom uprizorili dramo Franceta Bevka »V kaverni«. Gostiteljica sta eksperimentalno gledališče Oder-galerija in Loško gledališče. Predstavi v galeriji na škofjeloškem gradu sodita v okvir rednega letošnjega odrskega repertoarja, v katerem poleg doma naštudiranih del zavzemajo pomembno mesto tudi dela drugih slovenskih hramov boginje Talije. (-ig)

Loški muzej v Škofji Loki je odprt vsak dan od 9. do 12. in od 15. do 17. ure; zbirka v Železnikih pa od 8. do 12. in od 15. do 18. ure.

Opozarjamo predvsem šolske skupine, da jim bomo vodstvo po zbirkah lahko zagotovili le, če bodo svoj obisk prijavile vsaj en dan prej.

NOVO
NOVO
NOVO

aktivni program pranja (bio)

popolnejše pranje
superavtomatsko
enostavno
z garancijo gorenje

PS 615 · PS 615 R · PS 620 BIO S · PS 625 BIO S · PS 625 BIO

cooldown - postopno ohlajevanje perila
podaljšano predpranje in pranje
maksimalni učinek encimov
tri tehnike pranja
povečano število obratov - boljše ožemanje
stop pranje
avtomatsko doziranje ustrezne količine
praška in vode
novi pralni stroji z mednarodnim
znakom volne

Umrl je naš zaslužni občan

Janko Rogelj

dolgoletni kulturni delavec, novinar in publicist med ameriškimi Slovenci, nosilec zlatega Priznanja OF slovenskega naroda.

Od pokojnika se bomo poslovili v četrtek, 9. maja 1974 ob 16. uri na pokopališču v Kranju.

Občinska skupščina in družbenopolitične organizacije občine Kranj

Kranj, 7. maja 1974

Umrl je naš dragi oče, brat in stric

Janko N. Rogelj

publicist in slovenski pisatelj

Od njega se bomo poslednjič poslovili na pokopališču v Kranju v četrtek, 9. maja, ob 16. uri.

Za njim žalujejo: Poleg premnogih prijateljev in izseljencev, hčerka Karlina s soprogom, sin Aiko, sestra Micka z Ivanom, nečaki in nečakinje ter ostalo sorodstvo.

Kranj, Columbus, Ohio, 7. maja 1974

Zahvala

Ob boleči izgubi našega dragega brata in strica

Toneta Snedica

se najiskreneje zahvaljujemo vsem, ki ste ga v tako velikem številu spremili na njegovi zadnji poti, darovali vence in cvetje ter sočustvovali z nami. Zahvaljujemo se duhovnikoma iz Begunj in Predoselj za pogrebni obred, govornikom, pevcem iz Kokrice, zvonarjem, Turističnemu društvu in Zvezi borcev Begunje, Društvu upokojencev Radovljica in vsem, ki ste na kakršenkoli način počastili njegov spomin. Posebno zahvalo smo dolžni vsem, ki ste mu med hudo boleznijo lajšali trpljenje, njegovemu zdravniku dr. Jensterletu, zdravstvenemu osebju Onkološkega instituta v Ljubljani ter upravi in osebju bolnice Begunje za nesebično in neprecenljivo pomoč. Zahvaljujemo se vaščanom iz Begunj ter drugim njegovim prijateljem in znancem, ki ste našemu Tonetu do zadnje ure zvesto stali ob strani.

Zalujoči sorodniki

Zahvala

Ob nenadni smrti naše mame, sestre in stare mame

Marije Peternelj

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste jo spremili na njeni zadnji poti in darovali cvetje. Posebna zahvala vsem sosedom, Jožefi Telban za nudeno pomoč ter g. župniku.

Zalujoči: hčerki Julka, Slavica z družino, sin Franc z družino, sestre Marija, Frančiška in Ana ter drugo sorodstvo

Sovodenj, Trzič, Bilje, 29. aprila 1974

Zahvala

Ob izgubi naše drage žene, mame in tete

Marije Frelih

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in znancem za izrečeno sožalje, za podarjene vence in vsem, ki ste jo spremili na njeni zadnji poti. Hvala vsem, ki ste nam pomagali in sočustvovali z nami.

Zalujoči: mož Franc, sin Karl in ostalo sorodstvo.

Begunje, 2. maja 1974

Lov za ponorelim vozilom

Bilo je 2. maja nekaj po 18. uri. Na gorenjski cesti se je vila kolona vozil proti Ljubljani. Številni, ki so preživeli prvomajske praznike na Gorenjskem, so se vračali domov. Malo pred Kranjem, nekaj metrov naprej od odcepa za Struževo, je stalo službeno vozilo postaje milice Kranj. Miličnik V. S. in njegov sodelavec sta imela takrat nalogo, da ustavita voznika svetle zastave 101, ki je v zgornjem delu Gorenjske napravil prekršek.

»Sedel sem v avtomobilu,« pravi miličnik V. S., ki je že šesto leto v tej službi, »sodelavec pa je ob cesti opazoval, kako se odvija promet in hkrati pazil, kdaj bo pripeljala zastava 101 z določeno registrsko številko. Deset minut čez šesto sem nenadoma opazil, da pelje proti Kranju fiat 750 z ljubljansko registracijo. Že na odseku, kjer je hitrost omejena in prehitavanje prepovedano, je voznik nevarno in hitro prehitel kolono. Sodelavec mu je dal znak, naj počaka. Vendar voznik, kot da nikogar ne vidi, je hitro odpeljal naprej. Odpeljal sem za njim in hkrati pomislil, da ne gre morda za ukradeno vozilo.«

Tako se je začel lov za ponorelim in objestnim voznikom, kakršnega V. S. še ne pomni v svoji službeni praksi. Pred semaforji na Zlatem polju je voznik fička nevarno izsilil prednost, ko je tik ob semaforjem drugo ostro zavil desno na kranjsko obvoznico. Službeno vozilo postaje milice Kranj z odprto sireno mu je sledilo.

Na križišču ob javnih skladiščih oziroma pred Merkurjevo jamo je pobesneli fičko zavil desno proti železniški postaji. »Dohitel sem ga in ga skušal ustaviti, vendar je z močnim plinom drvel nadme, tako da sem se komaj umaknil.«

Očitno je voznik fička z ljubljansko registracijo spoznal, da pri železniški postaji ne bo mogel uiti. Zato je hitro odpeljal proti križišču na koncu Savskega mostu, tam spet nevarno izsilil prednost in z odprtim plinom peljal po gaštevskem klancu navzgor. Cesta je bila polna vozil. Vendar je z izsiljevanjem prednosti in nevarnimi škarjastimi naleti in drznimi manevri pridrvel na Labore. Drugi vozniki, ki so slišali sireno in videli, da se dogaja nekaj nenavadnega, so se umikali za cesto. Vse skupaj je bilo videti kot v kriminalnem filmu.

»Obvestil sem prometno postajo milice in vsa službena prometna vozila na cesti, kaj se dogaja ter sledil objestnežu.«

Na Laborah je drznež zavil na levo proti Orehku, po nekaj sto metrih na prvem križišču pa desno na obvožno cesto. Tam mu je za las ušla ženska z otrokom. Ko je prišel do desnega avtobusnega postajališča v smeri Ljubljana-Kranj na Orehku, je med dvema avtomobiloma zdrvel čez cesto. Divja vožnja se je nadaljevala proti Jeprci.

»Nekje na sredini med Kranjem in Jepcem je peljal proti Kranju z odprto sireno rešilni avtomobil. Stisnilo me je in mislil sem, da se ne bo srečno izteklo.«

Lov se je nadaljeval. Ponorelemu fičku, ki se je prebijal med vozili na cesti, je magično pomagala sirena zasledujočega službenega vozila. Šele malo pred Jepcem se je voznik premislil. Kolona je bila tam gostejša in spoznal je, da najbrž ne bo mogel naprej. Zato je naglo obrnil vozilo in zdrvel spet proti Kranju.

»Potem se je v lov vključil neznan voznik zelenega fiata 850 šport coupe, ki je ponorelega voznika skušal ustaviti. Njegov avto je bil namreč hitrejši od našega službenega fiata 750. Nekajkrat ga je uspel malo zadržati, vendar ponoreli fičko se ni dal.«

Na postajališču na Orehku se je manever ponovil. Fičko je zavil spet na obvožno cesto in pri nepreglednem križišču na Drulovko divje prevozil znak stop ter peljal proti Laboram.

»Še vedno sem mu sledil in hkrati opozarjal službena prometna vozila na cesti. Bil sem prepričan, da gre za ukradeno vozilo ali za nevarnega objestneža.«

Na ovinku, na koncu Savskega mostu, je skoraj prišlo do trčenja. Takrat sta namreč pripeljala po Jelenovem klancu navzdol miličnika v službenem prometnem vozilu zastava 1300. Po dveh kolesih se je fičko spet izvlekel. Mimo Globusa, gimnazije in restavracije Park je šlo kot na dirkah. Ljubljčan je na Bekselnu zavil desno in potem na cesto Staneta Žagarja, ki pelje proti Primskovem.

»Na tem ostrem zavoju sem tudi jaz komaj obdržal vozilo.«

Nato je ostro zavil na Gregorčičevo ulico in zdrvel mimo šole Simon Jenko. Nasproti Prešernovega gaja pa je spet zavil desno v slepo ulico. Tu se je potem njegova drzna in objestna vožnja končala. Če bi ta lov posneli na filmski trak, bi predvajanje filma, ki bi spominjal na kriminalno zgodbo, trajalo točno 40 minut.

»Bil sem čisto iz sebe, ko sem stopil iz avtomobila in šel proti vozniku.«

»Kaj pa je. Kaj pravzaprav hočete od mene?« se je objestnež takoj znesel nad miličnika.

Potem se je vse skupaj hitro odvijalo. Izkazalo se je, da fičko LJ 108-919 ni bil ukraden, le alkoktest poklicnega voznika pri Viatorju, 24-letnega I. Z. iz Ljubljane, je pozelenel do konca. Pa ne le to. Poklicni voznik I. Z. pravzaprav ni imel vozniškega dovoljenja. Zaradi dveh prejšnjih prekrškov mu je sodišče odvzelo dovoljenje. Toda možakar se je skušal znajti in je pod pretvezo, da je originalno vozniško dovoljenje izgubil, vzel na pristojnem uradu duplikat. Tako se je kljub odvzetemu voznškemu dovoljenju še vedno lahko vozil.

Na postaji milice je potem še vedno grozil, češ, da naj se le pazi tisti miličnik, ki si ga je drznil loviti in da ga nikdar ne bi ujeli, če bi imel boljši avto.

»Lahko bi potrdil, da bi se ob drugačnih okoliščinah, recimo na dirkališču, najbrž res lahko kosal s prenekaterim poklicnim voznikom. Toda ceste niso dirkališča, posebno še ob dokajšnji meri alkohola. Ob tem pa lahko rečem še to, da so vsi drugi vozniki tisti čas pokazali veliko mero obzirnosti, posebno še voznik zelenega fiata 850 šport, ki se je nesebično in s precejšnjim tveganjem vključil v akcijo, da bi zaustavil objestneža. Rad bi se mu osebno zahvalil za to.«

A. Žalar

Gorska nesreča

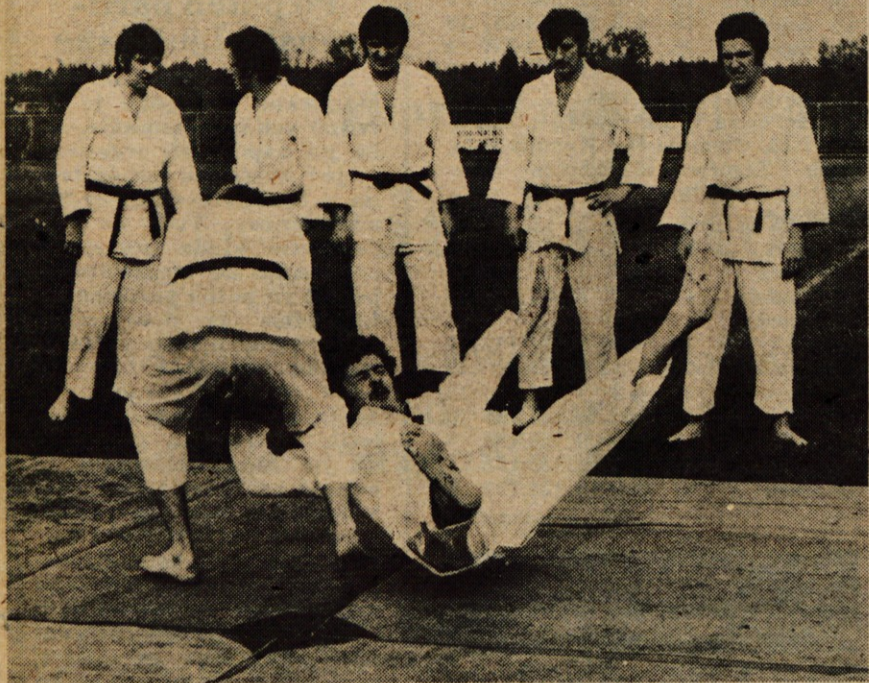
V nedeljo, 5. maja, dopoldne se je v skalah Storžiča smrtno ponesrečila avstrijska državljanica 42-letna Gabrijela Filip iz Celovca, po poklicu diplomirana medicinska sestra. V nedeljo dopoldne se je Filipova še s tremi planinci, avstrijskimi državljani, napotila od doma pod Storžičem proti vrhu Storžiča. Zaradi slabega vremena pa so se planinci, ki so vsi člani planinskega društva v Celovcu in pogosto hodijo v gore, na sredini poti premislili in obrnili nazaj. Ob vračanju pa je Gabrijela Filip stopila na svojo dežni plašč, spodrsnilo ji je in je zdrsula v prepad kakih 100 metrov globoko. Do vznožja so jo prenesli člani planinskega društva Trzič, od tam pa so jo prepeljali v zdravstveni dom, kjer pa je zdravnik lahko ugotovil le smrt.

Vlak ga je povozil

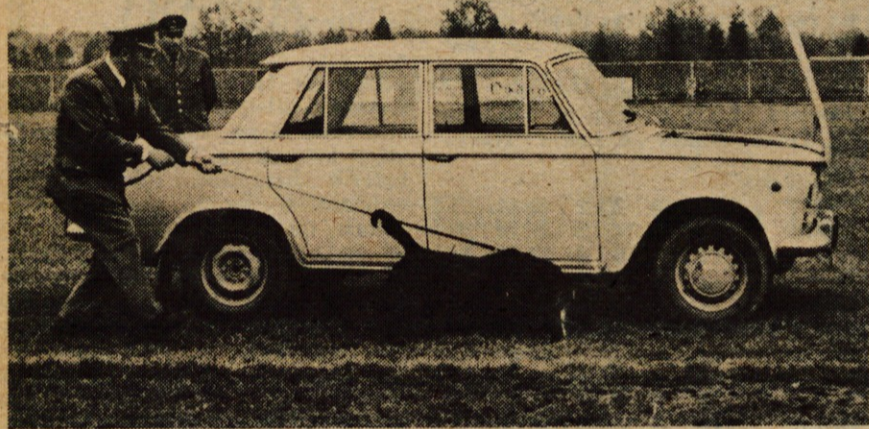
V ponedeljek, 6. maja, nekaj po 2. uri zjutraj je tovorni vlak kakih 50 metrov od železniške postaje Slovenski Javornik povozil 25-letnega Franca Ravnikarja z Jesenic. Ravnikar se je pred nesrečo zadrževal v restavraciji Turist na Javorniku, nato pa se je po bližnjici po železniški progi napotil domov. Tu ga je od zadaj zadel tovorni vlak, ki je vozil proti Jesenicam. Franc Ravnikar je umrl na kraju nesreče.

Ekipa judoistov UJV Kranj je na prireditvi nastopila s prikazom veščin mehke umetnosti — juda in jiu-jitsa. Dokazali so, da so miličniki dobri športniki, ki morajo športne veščine uporabljati pri vsakdanjem delu v službi varnosti občanov.

Brez službenih psov teh štirinožnih človekovih prijateljev bi bila marsikatera naloga v službi varnosti težje izvedljiva. Na prireditvi v Kranju so se predstavili občinstvu vodniki s svojimi psi iz Velikih Lašč, Kungote, Celja in Ljubljane.

Posebej izšolan pes, labradoraške pasme Zektas je na kranjski prireditvi nazorno pokazal, kako zna najti marvilo skrita v avtomobilu. Te vrste psi so še posebej dragoceni pomočniki na mejnih prehodih, saj je njihova sposobnost zaznati vonj po mamilih že marsikateremu tihotapcu prekrizala račune.

nesreče

Zapeljal s ceste

V sredo, 1. maja, ob 12.30 je na cesti drugega reda na Bukovškem polju voznik osebnega avtomobila Ivan Pustavrh (roj. 1952) iz Veštra zapeljal s ceste. V nezgodi si je sopolnica Nada Malus iz Škofje Loke zlomila nogo.

Vzvratna vožnja

Na cesti med Logom in Visokim in Poljanski dolini se je 1. maja popoldne pripetila prometna nezgoda, v kateri sta bili dve osebi huje ranjeni. Voznik osebnega avtomobila Miloš Dimič (roj. 1950) iz Vevč je med vzvratno vožnjo zapeljal s ceste na nasip, od tu pa se je avtomobil prevrnil. Voznik in sopolnica Irena Nartnik iz Polhovega Gradca sta bila v nesreči huje ranjena. Škode na avtomobilu je za 5000 din.

Zavil v levo

Na Jesenicah, na Cesti 1. maja, se je v sredo, 1. maja, popoldne pripetila prometna nezgoda. Voznik osebnega avtomobila Ernest Omerzel (roj. 1933) z Jesenic je pri hiši št. 66 iz neznanega vzroka zapeljal na levo stran ceste, kjer je prav takrat vozil voznik ponija Jože Savulj (roj. 1959) z Jesenic. V trčenju je bil Savulj lažje ranjen.

Nezgoda avtobusa

Na cesti prvega reda med Belčo in Gozd-Martuljkom se je v sredo, 1. maja, nekaj pred 19. uro prevrnil avtobus zahodnonemške registracije, ki ga je vozil Walter Jans. Nesreča se je pripetila, ko je voznik Jans pri srenju z avtobusom italijanske registracije zapeljal preveč v desno na neutrjeno bankino. Zaradi tega se je avtobus prevrnil na desni bok. V nesreči sta bila dva potnika, eden huje, drugi lažje, ranjena. Prepeljali so ju v jeseniško bolnišnico.

Prehitevanje

Na cesti prvega reda v Lescah se je v sredo, 1. maja, ob 19. uri pripetila prometna nezgoda, v kateri je bilo ranjenih šest oseb. Voznik osebnega avtomobila Cveto Kolman (roj. 1952) iz Hlebc je pri leškem letališču prehiteval neki avtomobil, vtem pa je iz nasprotne smeri pripeljal v osebem avtomobilu Pavel Žvan (roj. 1946) iz Sp. Gorij in avtomobila sta trčila. V nesreči je bil voznik Kolman hudo ranjen, dva sopolnika v njegovem in trije sopolniki v Žvanovem avtomobilu pa so bili lažje ranjeni. Vse so prepeljali v jeseniško bolnišnico. Škode na avtomobilih je za 11.000 din.

Trčil v ograjo

V četrtek, 2. maja, popoldne se je v Železnikih zaletel v ograjo ob cesti in padel voznik pony ekspresa Marko Lotrič (roj. 1944). Sopolnik Radovan Lotrič pa je pri tem padel v Soro. Oba so ranjena prepeljali v ljubljansko bolnišnico.

Padec s kolesom

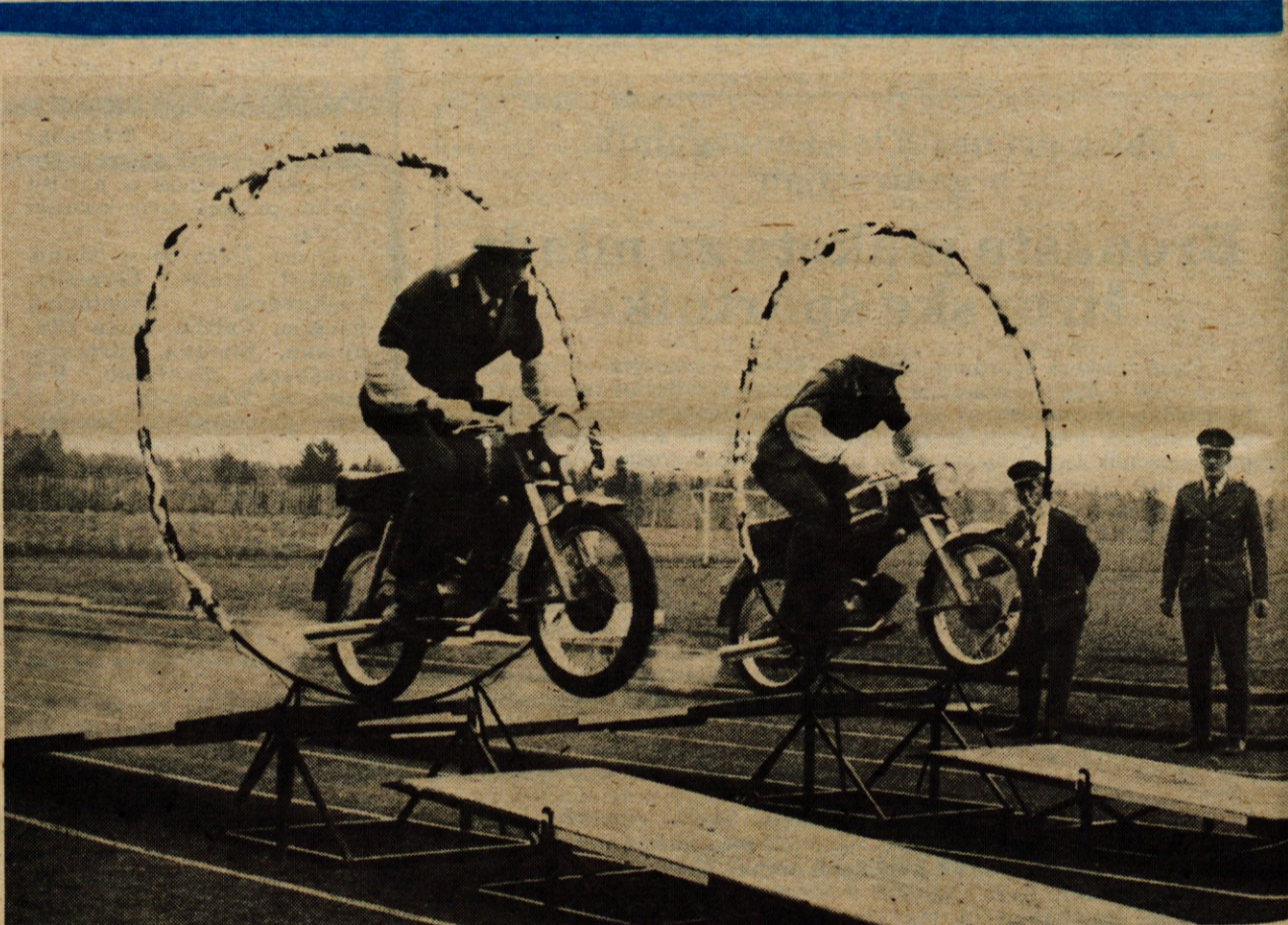
Na Cesti Svobode na Bledu je v četrtek, 2. maja, nekaj pred 20. uro padel voznik pony ekspresa Stojan Zalaznik (roj. 1954), doma iz Trbovelj. V levem nepreglednem ovinku ga je na mokri cesti zaneslo v desno na dvignjen hodnik za pešce, kjer je padel in se ranil. Zdravi se v ljubljanski bolnišnici.

Pešec umrl v bolnišnici

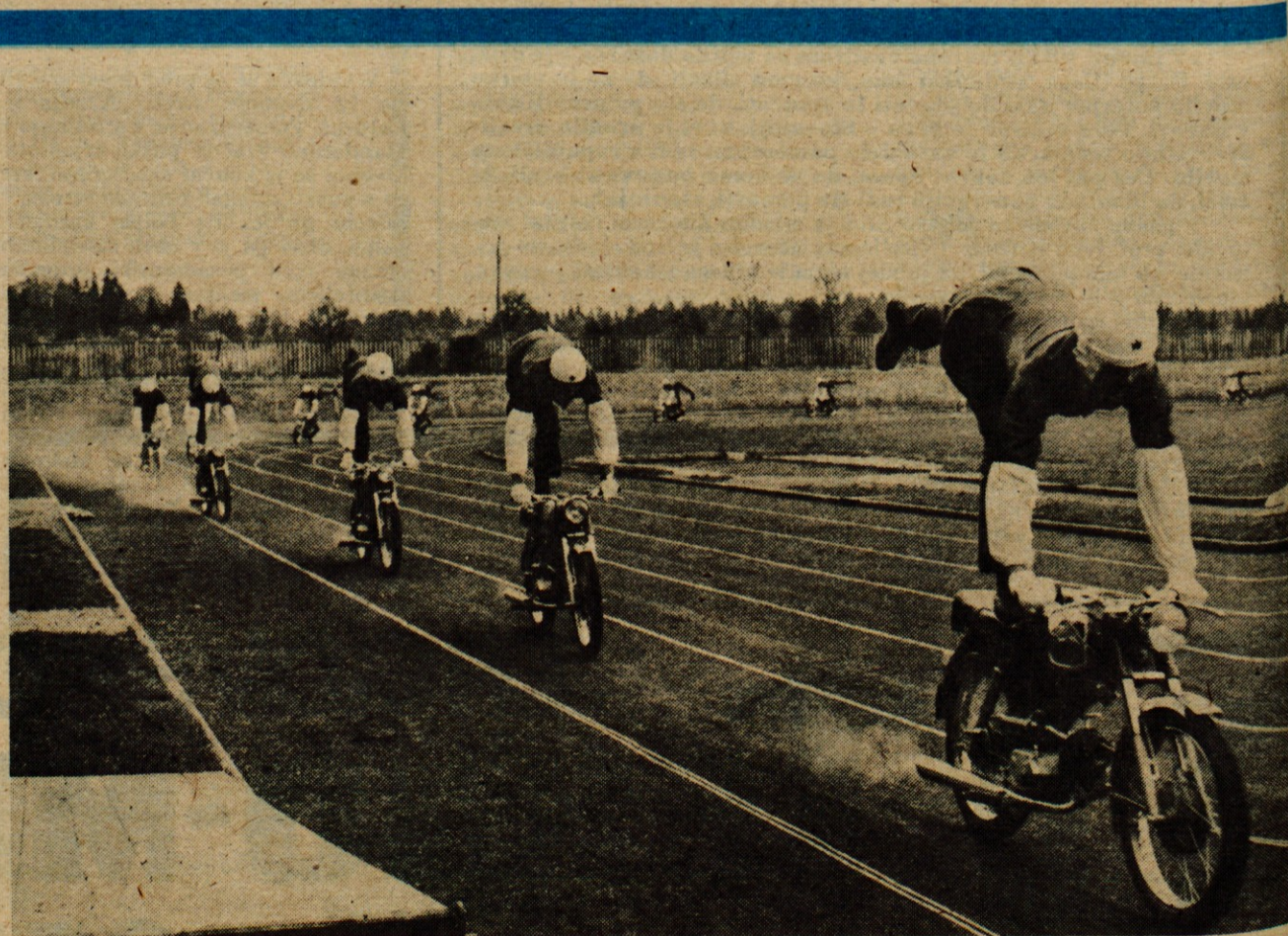
V nedeljo, 5. maja, opoldne se je na Cesti maršala Tita na Jesenicah pripetila hujska prometna nezgoda. Voznik osebnega avtomobila Anton Lavrič (roj. 1950) iz Trboj je vozil za nekim avtomobilom, ki je pri hiši št. 82 ustavil. Zato ga je voznik Lavrič prehitel, vtem pa je izza stoječega avtomobila stopil pred njegov avto Jože Dekleva (roj. 1895) z Jesenic. Avtomobil je pešca zadel in zbil po cesti. Poškodbe so bile tako hude, da je Jože Dekleva pozneje v bolnišnici umrl.

Trčila v osebni avtomobil

Zaradi prekratke varnostne razdalje je v nedeljo, 5. maja, popoldne v Stari vasi pri Žireh voznica mopeda Nuša Šorli (roj. 1957) iz Dobračeve trčila v osebni avtomobil Ivana Peternelja (roj. 1939) iz Zg. Bitnja, ki je prav tedaj zavijal v levo na stransko cesto. Šorlijeva je bila v nesreči lažje ranjena in so jo prepeljali v bolnišnico.

Pod vodstvom inšpektorja milice Lojzeta Papiča so učenci šole za miličnike kadete prikazali svoje veščine v vožnji z mopedi. Med najatraktivnejšimi točkami, ki so jih mladi kadeti prikazali, je bil tudi tako imenovani levji skok skozi goreči obroč.

Občinstvo na tribuni, med njimi je bilo največ šolarjev, so še posebej navdušili atraktivni skoki mladih kadetov na mopedih, višek spretnosti in ravnotežja pa je bila lastovka.